

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. spalio 4 d.(*)

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – SESV 49, 63 straipsniai ir 267 straipsnio trečia pastraipa – Apmokestinimas kelis kartus – Skirtingas požiūris dėl žemės ūkio grandies patronuojamosios bendrovės steigimo valstybės – Nepagrįstai taikyto mokesčio prie šaltinio grąžinimas – Reikalavimai, susiję su tokio grąžinimo pateisinančiais rodymais – Teisės susigrąžinti ribojimas – Diskriminacija – Nacionalinis galutinės instancijos teismas – Pareiga pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą“

Byloje C-416/17

dėl 2017 m. liepos 10 d. pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų nevykdymo

Europos Komisija, atstovaujama J.-F. Brakeland ir W. Roels

ieškovs,

prieš

Prancūzijos Respubliką, atstovaujamą E. de Moustier, A. Alidière ir D. Colas

atsakovs,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça, Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai E. Levits (pranešėjas), M. Berger ir F. Biltgen

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius kanclerio pavaduotojas M.-A. Gaudissart,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2018 m. birželio 20 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2018 m. liepos 25 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad ir toliau laikydamosi diskriminacinio ir neproporcingo požiūrio ? Prancūzijos patronuojamųjų bendroves, gaunančias dividendų iš užsienyje steigtų patronuojamųjų bendrovių, kiek tai susiję su teise susigrąžinti mokestį, surinktą pažeidžiant Sąjungos teisę, kaip jį išaiškino Teisingumo Teismas 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), Prancūzijos Respublika nevykdė ?sipareigojimų pagal SESV 49 ir 63 straipsnius, 267 straipsnio trečią pastraipę bei lygiavertiškumo ir veiksmingumo principus.

Nacionalinė teisė

2 2015 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) aptariamais mokestiniais metais galiojusios redakcijos *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas, toliau – CGI) 146 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Jei dėl patronuojamųjų bendrovės paskirstomų dividendų turi būti taikomas 223sexies straipsnyje numatytas mokestis prie šaltinio, jis prireikus sumažinamas mokesčio kreditu, suteiktą už ne daugiau kaip per penkerius metus iš kapitalo dalių gautas pajamas <...>, suma.“

3 2015 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) aptariamais mokestiniais metais galiojusios redakcijos CGI 158bis straipsnio I dalyje nustatyta:

„Asmenys, kurie gauna Prancūzijos bendrovių paskirstytų dividendų, pajamas iš šių dividendų sudaro:

- a) sumos, kurias jie gauna iš bendrovių;
- b) mokesčio kreditas kredito valstybės išdo s skaitoje forma.

Šis mokesčio kreditas atitinka pusę faktiškai bendrovės sumokėtos sumos.

Jis gali būti naudojamas tik tiek, kiek pajamos ?skaičiuotos ? gavėjo mokėtino mokesčio bazė.

Jis gaunamas kaip šio mokesčio apmokėjimas.

Jis grąžinamas fiziniams asmenims tiek, kiek jo suma viršija jų mokėtino mokesčio sumą.“

4 Nuo 1999 m. sausio 1 d. paskirstytoms sumoms taikomos redakcijos CGI 223sexies straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„<...> [J]ei bendrovės paskirstytos sumos yra atskaitomos nuo sumų, dėl kurių jai nebuvo taikomas standartinio tarifo pelno mokestis, <...> ši bendrovė turi sumokėti mokesčio kredito dydžio mokestį prie šaltinio, apskaičiuojamą pagal 158bis straipsnio I dalyje nustatytas sąlygas. <...> Mokestis mokamas už paskirstytas sumas, kurios suteikia teisę ? mokesčio kreditu, numatytą 158bis straipsnyje, neatsižvelgiant ? tai, kas yra jų gavėjai.“

Ginčo aplinkybės

2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimas *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581)

5 2001 m. *Accor*, pagal Prancūzijos teisę steigta bendrovė, Prancūzijos mokesčių administratoriaus prašė grąžinti mokestį prie šaltinio, sumokėtą paskirsčius dividendus, gautus iš jos kitose valstybėse narėse steigtų patronuojamųjų bendrovių. Šis prašymas grąžinti susijęs su tuo, kad, kiek tai susiję su patronuojamųjų bendrovių rezidentų išmokamais dividendais, juos perskirstant patronuojančioji bendrovė galėjo ? savo mokėtiną mokestį prie šaltinio ?skaičiuoti

mokesčio kreditą, susijusį su šio dividendų paskirstymu. Po to, kai administratorius atsisakė patenkinti šį prašymą, Accor pareiškė ieškinį Prancūzijos administraciniuose teismuose.

6 Gavęs *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), visų pirma 49 punkte, nurodė, kad, kitaip nei dėl dividendų iš patronuojamųjų bendrovių rezidentų, pagal Prancūzijos teisės aktus nedraudžiama apmokestinėti paskirstančiosios patronuojamosios bendrovės lygmeniu, nors dividendai, gauti tiek iš patronuojamųjų bendrovių rezidentų, tiek iš patronuojamųjų bendrovių nerezidentų, persikirstant apmokestinami mokesčiu prie šaltinio.

7 Šio sprendimo 69 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad skirtingas patronuojamosios bendrovės rezidentų paskirstytų dividendų vertinimas, palyginti su patronuojamosios bendrovės nerezidentų paskirstytų dividendų vertinimu, prieštarauja SESV 49 ir 63 straipsniams.

8 Šio sprendimo 92 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad valstybė narė turi galėti nustatyti pelno mokesčio, sumokėto paskirstančiosios bendrovės įsisteigimo valstybėje narėje, už kurį gavėjai patronuojančiajai bendrovei turi būti suteiktas mokesčio kreditas, sumą, todėl nepakanka pateikti rodymą, kad paskirstančioji bendrovė savo įsisteigimo valstybėje narėje buvo apmokestinata už pelną, susijusį su paskirstytais dividendais, nepateikus informacijos apie faktiškai už šį pelną sumokėto mokesčio pobūdį ir tarifą.

9 Šio sprendimo 99 ir 101 punktuose Teisingumo Teismas pridūrė, kad reikalaujami patvirtinamieji dokumentai turi leisti apmokestinimo valstybės narės mokesčių institucijoms aiškiai ir tiksliai patikrinti, ar vykdytos mokesčio lengvatos gavimo sąlygos, o prašymas pateikti šią informaciją turi būti pateiktas per patronuojamosios bendrovės įsisteigimo valstybės narės teisės aktais nustatytą administracinį arba apskaitos dokumentų saugojimo laikotarpį ir negalima prašyti pateikti dokumentų už gerokai ilgesnį laikotarpį nei šis.

10 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė:

„1. SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriais siekiama išvengti tokio ekonominio dividendų dvigubo apmokestinimo, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, ir pagal kuriuos patronuojančioji bendrovė gali atskaityti iš mokesčio prie šaltinio, kurį turi mokėti iš patronuojamųjų bendrovių gautus dividendus persikirstydama savo akcininkams, mokesčio kreditą, kurį gauna patronuojamosioms bendrovėms paskirstant šiuos dividendus, kai patronuojamoji bendrovė įsteigta šioje valstybėje narėje, tačiau tokia galimybė nesuteikiama, jei šiuos dividendus moka kitoje valstybėje narėje įsteigta patronuojamoji bendrovė, nes pagal šiuos teisės aktus pastaruoju atveju nesuteikiama teisė gauti mokesčio kreditą už šios patronuojamosios bendrovės paskirstomus dividendus.

<...>

3. Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai nedraudžia grąžinant sumas patronuojančiajai bendrovei, kad būtų užtikrintas tokios pačios apmokestinimo schemos taikymas šios patronuojančiosios bendrovės Prancūzijoje įsteigtos patronuojamosios bendrovės paskirstomiems dividendams ir šios patronuojančiosios bendrovės kitose valstybėse narėse įsteigtos patronuojamosios bendrovės paskirstomiems dividendams, kuriuos vėliau persikirsto ši patronuojančioji bendrovė, nustatyti sąlygą, jog mokesčių mokėtojas pateiktų tik jo paties turimą informaciją apie kiekvieną aptariamą dividendą dėl, be kita ko, kitose valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių gautam pelnui faktiškai taikyto mokesčio tarifo ir faktiškai sumokėtos mokesčio sumos, nors dėl Prancūzijoje įsteigtų patronuojamųjų bendrovių tokios administratoriui žinomos informacijos pateikti nereikalaujama. Tačiau tokia informacija pateikti galima reikalauti tik su sąlyga, kad faktiškai nėra neįmanoma ar pernelyg sunku pateikti kitose valstybėse narėse

„steigt? patronuojam?j? bendrovi? sumok?to mokes?io ?rodymus, atsižvelgiant, be kita ko, ? ši? valstybi? nari? teis?s akt? nuostatas, susijusias su dvigubo apmokestinimo išvengimu, turimo sumok?ti pelno mokes?io registracija ir privalomu administracini? dokument? saugojimu. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas turi patikrinti, ar šios s?lygos pagrindin?je byloje yra ?vykdytos.“

2012 m. gruodžio 10 d. Conseil d'État (Valstyb?s Taryba, Pranc?zija) sprendimai

11 Po 2011 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581) paskelbimo *Conseil d'État* (Valstyb?s Taryba, Pranc?zija) savo 2012 m. gruodžio 10 d. sprendime *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) ir 2012 m. gruodžio 10 d. sprendime *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) (toliau – *Conseil d'État* sprendimai) nustat? mokes?io prie šaltinio, surinkto pažeidžiant S?jungos teis?, gr?žinimo s?lygas.

12 Pirma, d?l gr?žinam? mokes?i? prie šaltinio dydžio *Conseil d'État* (Valstyb?s taryba) nusprend?, kad:

– tuo atveju, kai vienoje valstyb?je nar?je ?steigtos patronuojamosios bendrov?s perskirstyti dividendai kitoje valstyb?je nar?je ?steigta patronuojan?iajai bendrovei neapmokestinami tos patronuojamosios bendrov?s lygmenyje, ? mokest?, kur? sumoka žemesn?s grandies patronuojamoji bendrov?, gavusi pelno, susijusio su paskirstytais dividendais, neatsižvelgiama nustatant patronuojan?iajai bendrovei gr?žintin? mokest? prie šaltinio (2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* sprendimo *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 29 punktas ir 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimo *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 24 punktas);

– Jei dividendus paskirs?iusi bendrov? savo valstyb?je nar?je faktiškai sumok?jo didesn? mokest? nei Pranc?zijoje taikomas standartinio tarifo, t. y. 33,33 %, mokestis, mokes?io kredito suma, ? kuri? ji gali pretenduoti, turi b?ti apribota jos gaut? ir perskirstyt? dividend? tre?daliu (2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* sprendimo *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 44 punktas ir 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimo *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 40 punktas).

13 Antra, d?l pateiktin? ?rodym?, pagrindžian?i? prašymus gr?žinti, *Conseil d'État* (Valstyb?s Taryba) konstatavo:

– mokes?io prie šaltinio deklaracija siekiant nustatyti iš patronuojam?j? bendrovi?, ?steigt? kitoje valstyb?je nar?je, gaut? dividend? sum? yra privaloma (2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* sprendimo *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 24 ir 25 punktai ir 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimo *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 19 ir 20 punktai);

– b?tina tur?ti vis? informacij?, kuria remiantis galima pateisinti prašymo gr?žinti pagr?stum?, per vis? proced?ros vykdymo laikotarp?, šiai pareigai išliekant ir pasibaigus teis?s aktuose nustatytam dokument? saugojimo terminui (2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* sprendimo *Rhodia*, FR:CESSR:2012:317074.20121210, 35 punktas ir 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimo *Accor*, FR:CESSR:2012:317075.20121210, 31 punktas).

Ikiteismin? proced?ra

14 Pri?mus *Conseil d'État* sprendimus, Komisija gavo kelis skundus, susijusius su mokes?io prie šaltinio, kur? sumok?jo Pranc?zijos bendrov?s, gavusios užsienio kilm?s dividend?, gr?žinimo s?lygomis.

15 Kadangi Komisijos ir Pranc?zijos Respublikos informacijos mainai netenkino šios

institucijos, Komisija Prancūzijos institucijoms išsiuntė 2014 m. lapkričio 27 d. oficialų pranešimą, kuriame nurodė, kad tam tikros sąlygos, susijusios su mokesčiu prie šaltinio grąžinimu, numatytos *Conseil d'État* sprendimuose, galėjo pažeisti Sąjungos teisę.

16 Kadangi Prancūzijos Respublika savo 2015 m. sausio 26 d. atsakyme ginėjo jai pateiktus kaltinimus, 2016 m. balandžio 29 d. Komisija jai pateikė motyvuotą nuomonę ir paragino per du mėnesius nuo šios nuomonės gavimo imtis priemonių joje nurodytiems reikalavimams įvykdyti.

17 Kadangi Prancūzijos Respublika ir toliau laikėsi savo pozicijos 2016 m. birželio 28 d. atsakyme, Komisija pagal SESV 258 straipsnį pareiškė šį ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo.

Dėl ieškinio

18 Grėsdama savo ieškinį Komisija nurodė keturis kaltinimus, kurių pirmieji trys susiję su SESV 49 ir 63 straipsniais, kaip juos aiškino Teisingumo Teismas 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), bei lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų pažeidimu, o ketvirtas pagrindas susijęs su SESV 267 straipsnio trečiojo pastraipos pažeidimu.

Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su SESV 49 ir 63 straipsnių pažeidimu dėl teisės mokėti prie šaltinio grąžinimo ribojimų, kylantį neatsižvelgus į kitoje valstybėje narėje nei Prancūzijos Respublika įsteigtos žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės apmokestinimą

Šalių argumentai

19 Komisija mano, kad *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) nepanaikino Prancūzijos teisės neatitikimo SESV 49 ir 63 straipsniams, nurodyto 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581). Iš tiesų, pagal *Conseil d'État* sprendimus, į žemesnės grandies patronuojamąją bendrovę nerezidentę, kurios išmoka dividendus, susijusius su dividendais, kuriuos patronuojamoji bendrovė nerezidentų paskirsto patronuojančiajai bendrovei rezidentei, apmokestinimą neatsižvelgiama mokėti prie šaltinio, kurį sumokėjo patronuojančioji bendrovė dividendų perskirstymo atveju, grąžinimo tikslais. Tačiau vien nacionalinėje dalininkų grandinėje ekonominis dvigubas apmokestinimas neutralizuojamas, nes dėl šio perskirstymo dividendų paskirstymas tarp žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės ir patronuojamosios bendrovės suteikia teisę mokėti kreditą, lyg mokėtino mokesčio prie šaltinio sumai.

20 Be to, šis skirtingas vertinimas atsižvelgiant į žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės, paskirstančios dividendus, buvimo neracionaliai pateisinamas.

21 Visų pirma, tai, kad Prancūzijos teisėje nėra sąvokos „žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė“ nėra pagrindas neatsižvelgti į pelno, susijusio su žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės nerezidentų patronuojančiajai bendrovei tarpininkaujant jos patronuojamajai bendrovei paskirstytais dividendais, nes kiltų per daug formalus mokesčio kredito schemos taikymo grėsmė. Be to, nagrinėjamas dividendų vertinimas atsižvelgiant į jo kilmę, o ne į subjektus, dalyvaujančius dalininkų grandinėje. Šiuo atveju aplinkybė, kad patronuojamajai bendrovei buvo taikomas atleidimas nuo mokesčio, nėra svarbi, nes iš pradžių žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės paskirstyti dividendai buvo apmokestinami.

22 Be to, kadangi mokėti prie šaltinio mokėjimas dividendų paskirstymo atveju yra Prancūzijos teisės aktuose nustatyta pareiga, negalima teigti, kad papildoma mokėti našta, tenkanti bendrovės rezidentų paskirstytiems dividendams, kurie atsiranda iš ankstesnio dividendų paskirstymo tarp jos patronuojamosios bendrovės ir jos žemesnės grandies patronuojamosios

bendrovės nerezidentų, kyla iš jų sisteminio valstybių narių teisės aktų.

23 Galiausiai Komisija teigia, kad Prancūzijos Respublika neturi išvengti pareigos užkirsti kelią dvigubam ekonominiam dividendų, kylančių iš žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės nerezidentų pelno, paskirstymo apmokestinimui remdamasi tuo, kad ji neprivalo pritaikyti savo mokesčių sistemos prie visų kitų valstybių narių mokesčių sistemų. Iš tiesų iš Prancūzijos Respublikos reikalaujama ne pritaikyti savo mokesčių sistemą, o tik vienodai ją taikyti, neatsižvelgiant į paskirstytų dividendų kilmę.

24 Prancūzijos Respublika neginija, kad mokesčių prie šaltinio grąžinimas, kaip apibrėžta *Conseil d'État* sprendimuose, neleidžia neutralizuoti dividendų, kuriuos paskirstė žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė nerezidentų, apmokestinimo. Vis dėlto ji teigia, kad Prancūzijos sistema užtikrina dvigubo apmokestinimo išvengimą tik kiekvienos paskirstančios bendrovės lygmenyje. Valstybės narės gali laisvai organizuoti savo mokesčių sistemą, jei ji nediskriminuojanti, todėl neprivalo jos pritaikyti prie kitų valstybių narių.

25 Nagrinėjamu atveju pagal Prancūzijos mokesčių teisės aktų nuostatas negalima iš patronuojančiosios bendrovės mokėtino mokesčio atskaityti jos žemesnės grandies patronuojamųjų bendrovių rezidentų sumokėtą mokesčių. Iš tikrųjų mokesčio kreditas patronuojančiajai bendrovei suteikiamas tik atsižvelgiant į paskirstančiosios patronuojamosios bendrovės pelno apmokestinimą. Todėl Prancūzijos Respublika nėra pareigota užtikrinti, kad apskaituojant grąžintiną sumokėtą mokestį prie šaltinio būtų atsižvelgiama į žemesnės grandies patronuojamųjų bendrovių nerezidentų, paskirstančių dividendus, sumokėtą mokestį.

26 Tai, kad žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės patronuojamajai bendrovei paskirstytiems dividendams taikomas apmokestinimas, yra ne Prancūzijos Respublikos teisės aktų nuostatų taikymo pasekmė; jos ji neturi taisyti.

27 Be to, kadangi pagal Prancūzijos sistemą, kuria siekiama išvengti dvigubo apmokestinimo, neatsižvelgiama į žemesnės grandies patronuojamąsias bendroves, atskaityti mokėtiną mokestį dividendų paskirstymo atveju galima tik bendrovės, gaunančios šiuos dividendus, atžvilgiu. Kitaip tariant, turi būti dviejų subjektų, paskirstytojos ir gavėjos, abipusis ryšys, o bendrovei tarpininkei perskirstant dividendus žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė laikoma bendrovės tarpininkės patronuojamąja bendrove.

28 Šiomis aplinkybėmis Prancūzijos schema reikia skirti nuo Jungtinės Karalystės avansinio pelno mokesčio (angl. *advance corporation tax*) schemas, aptariamose bylose, kuriose priimti 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) ir 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimas *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707). Iš tiesų, Prancūzijos schemoje neatsižvelgiama į žemesnės grandies patronuojamųjų bendrovių, nesvarbu, jos rezidentės ar nerezidentės, mokėtiną mokestį, remiantis apmokestinimo lygiu, o ne grupės apmokestinimo logika.

Teisingumo Teismo vertinimas

29 Pateikdama pirmąjį kaltinimą Komisija tvirtina, kad tai, jog pagal *Conseil d'État* sprendimus negalima grąžinti Prancūzijos rezidentų patronuojamosios bendrovės mokesčio prie šaltinio paskirsčius dividendus, t. y. mokesčio, taikyto pelnui, susijusiam su šiais dividendais, kurį gavo šios bendrovės žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė, steigta kitoje valstybėje narėje, kai šie dividendai buvo perskirstyti patronuojamajai bendrovei tarpininkaujant patronuojamajai bendrovei nerezidentei, neleidžia kompensuoti Prancūzijos dvigubo apmokestinimo išvengimo schemos neatitikimo SESV 49 ir 63, kaip nurodė Teisingumo Teismas savo 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581).

30 Šio sprendimo 69 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiami valstybės narės teisės aktai dėl tokio ekonominio dividendų dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kuriuos patronuojamoji bendrovė gali atskaityti iš mokesčio prie šaltinio, kurį turi mokėti iš patronuojamąjį bendrovę gautus dividendus perskirstydama savo akcininkams, mokesčio kreditą, kurį gauna patronuojamosioms bendrovėms paskirstant šiuos dividendus, kai patronuojamoji bendrovė steigta šioje valstybėje narėje, tačiau tokia galimybė nesuteikiama, jei šiuos dividendus paskirsto kitoje valstybėje narėje steigta patronuojamoji bendrovė, nes toks paskirstymas tokiu atveju nesuteikia teisės gauti mokesčio kredito už šios patronuojamosios bendrovės paskirstomus dividendus.

31 Kaip pažymi Komisija, *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) gyvendinimo pasekmė ta, kad patronuojamoji bendrovė rezidentė, vienos iš jos patronuojamąjį bendrovę, steigta kitoje valstybėje narėje, paskirstytą dividendą gavęja, gali susigrąžinti dėl šio dividendų perskirstymo akcininkams mokėtiną mokestį prie šaltinio atsižvelgiant į šio dividendų apmokestinimą tik patronuojamosios bendrovės lygmenyje. Vis dėlto, kaip paaiškėjo, dividendų apmokestinimą anksčiau, dalininkų grandinėje žemesnėje pakopoje, žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės atžvilgiu, neatsižvelgiama nustatant grąžinamą sumą.

32 Šiuo klausimu Prancūzijos Respublika negināja, kad esant vien nacionalinei dalininkų grandinei Prancūzijos dvigubo apmokestinimo išvengimo schemoje automatiškai atsižvelgiama į kiekvienoje dalininkų grandinėje pakopoje išmokėtą dividendų apmokestinimą. Iš tiesų, patronuojamosios bendrovės dividendų paskirstymas suteikia teisę į mokesčio kreditą, kurį patronuojamoji bendrovė gali atskaityti iš savo mokėtino mokesčio prie šaltinio, nes patronuojamoji bendrovė, perskirstydama šiuos dividendus savo patronuojamajai bendrovei, sumoka mokestį prie šaltinio, lygų mokesčio kreditui. Nagrinėjama schema išvengiama dvigubo paskirstyto pelno ekonominio apmokestinimo patronuojamajai bendrovei suteikiant mokesčio kreditą, kuris kompensuoja už jos perskirstytą pelną mokėtiną mokestį prie šaltinio.

33 Vis dėlto, esant tarptautiniam dividendų paskirstymui, dėl apribojimo, apskaičiuojant mokėtino mokesčio prie šaltinio grąžinimą patronuojamosios bendrovės rezidentų gavėjams paskirstymo atveju, apmokestinimu, taikytu šiems dividendams pačios paskirsčiusios patronuojamosios bendrovės nerezidentų atžvilgiu, tuo atveju, kai su šiais dividendais susijęs pelnas gavo žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė, šie dividendai vertinami mažiau palankiai nei vien vidaus dalininkų grandinėje atveju.

34 Iš ties?, jei patronuojamosios bendrovės nerezidentas paskirstyti dividendai jos patronuojančiajai bendrovei rezidentei neapmokestinami patronuojamosios bendrovės sistėgimo valstybėje narėje, mokėtino mokesčio prie šaltinio grąžinimo suma perskirstymo atveju lygi nuliui, nes patronuojamosios bendrovės lygyje dividendai neapmokestinami. Neatsižvelgus faktiškai pelno, susijusio su dividendais, anksčiau paskirstytais dalininkų grandinės žemesnėje pakopoje, t. y. patronuojamosios bendrovės žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės, apmokestinimui ir toliau išlieka dvigubas ekonominis paskirstytojo pelno apmokestinimas.

35 Kaip teigia Prancūzijos Respublika, dabar galiojanti Sąjungos teisė nenustato bendrą kompetencijos tarp valstybių narių pasidalijimo kriterijų, kiek tai susiję su dvigubo apmokestinimo Sąjungoje panaikinimu. Visos valstybės narės gali laisvai organizuoti paskirstyto pelno apmokestinimo schema, su sąlyga, kad nagrinėjamai schemai nebus bėdinga SESV draudžiama diskriminacija (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 40 punktą).

36 Primintina, kad mokesčių teisės norma, kurios taikymo tvarką gināja Komisija, kuria siekiama išvengti paskirstyto pelno dvigubo ekonominio apmokestinimo, dividendus iš užsienio gaunančios bendrovės akcininkų padėtis yra panaši nacionalinų kilmės dividendus gaunančios bendrovės akcininkų padėčiai, nes abiem atvejais gautas pelnas iš principo gali būti apmokestintas kelis kartus (2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 62 punktas, 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor*, C-310/09, EU:C:2011:581, 45 punktas ir 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 37 punktas).

37 SESV 49 ir 63 straipsniais valstybės narės, dividendams, kuriuos bendrovės rezidentams išmokėjo kitos bendrovės rezidentės, taikanti ekonominio dvigubo apmokestinimo išvengimo schema, pareigojama vienodai vertinti ir bendrovių nerezidentų rezidentams išmokėtus dividendus (2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 72 punktas; 2011 m. vasario 10 d. Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen*, C-436/08 ir C-437/08, EU:C:2011:61, 60 punktas ir *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 38 punktas), nebent skirtingas vertinimas pateisinamas privalomais bendrojo intereso pagrindais (2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor*, C-310/09, EU:C:2011:581, 44 punktas ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Kronos International*, C-47/12, EU:C:2014:2200, 69 punktas).

38 Be to, Prancūzijos Respublikos argumentas, susijęs su sąvokos „žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė“ nebuvimu Prancūzijos dvigubo apmokestinimo išvengimo schemeje, nereikšmingas atsižvelgiant į nagrinėjamos teisės normos tikslą ir jam pasiekti priimtą schema.

39 Iš ties?, nors mokesčio kredito suteikimas numatytas tik patronuojančiosios bendrovės ir jos patronuojamosios bendrovės dvišalio santykio atveju, nagrinėjama apmokestinimo schema išvengiama pelno, paskirstyto taip pat ir žemesnės grandies patronuojamųjų bendrovių rezidentų, dvigubo ekonominio apmokestinimo, nes vėliau visose Prancūzijoje steigtų bendrovių dalininkų grandinės pakopose suteikiama nagrinėjama mokesčio lengvata.

40 Prancūzijos Respublika pažymi, kad nepalankios pasekmės, kylančios iš skirtingų valstybių narių mokesčių kompetencijos gyvendinimo tuo pačiu metu, nėra judėjimo laisvės ribojimas, jei tai nediskriminuoja.

41 Aišku, tai, kad dividendus gaunanti bendrovė yra valstybės narės rezidentė, šiai valstybei narei nesukelia pareigos kompensuoti nepalankų apmokestinimą, kylantį vien dėl valstybės narės, kurioje steigta šiuos dividendus išmokanti bendrovė, vykdomo apmokestinimo kelis kartus, jeigu

pirmoji valstybė narė skirtingai neapmokestina ar neatsižvelgia į jos teritorijoje įsteigtą bendrovę gaunamus dividendus (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Kronos International*, C-47/12, EU:C:2014:2200, 84 punktą).

42 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 39 punkto, nagrinėjamas nepalankus apmokestinimas kyla iš Prancūzijos mokesčių teisės aktų. Iš tiesų, remiantis šiomis teisės nuostatomis mokesčių prie šaltinio apmokestinamas jau apmokestinto pelno paskirstymas, bet galima išvengti šio dvigubo ekonominio apmokestinimo, jei paskirstytas pelnas iš pradžių buvo apmokestintas žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės rezidentų atžvilgiu. Vis dėlto, remiantis šiomis teisės nuostatomis apmokestinamas pelno, iš pradžių kylančio iš žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės nerezidentų, paskirstymas, net jei šis pelnas jau buvo apmokestintas valstybėje narėje, kurioje ši žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė įsteigta, neleidžiant atsižvelgti į šį apmokestinimą siekiant išvengti dvigubo ekonominio apmokestinimo, kylančio iš Prancūzijos teisės nuostatų.

43 Taigi Prancūzijos Respublika tam, kad nustotų diskriminuoti remiantis šios apmokestinimo schemos, skirtos paskirstyti dividendų dvigubam ekonominiam apmokestinimui išvengti, taikymu, privalėjo atsižvelgti į ankstesnį paskirstyto pelno apmokestinimą, taikomą gyvendinant dividendų kilmės valstybės narės apmokestinimo kompetenciją, savo apmokestinimo kompetencijos ribose (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Kronos International*, C-47/12, EU:C:2014:2200, 86 punktą), nepaisant dalininkų grandinės pakopos, kurioje buvo apmokestinta, t. y. patronuojamosios bendrovės ar žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės.

44 Iš tiesų, iš 2012 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707) 82 punkto, kartu su 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) rezoliucine dalimi, matyti, kad valstybė narė, kuri bendrovei rezidentei, gaunančiai dividendus iš kitos bendrovės rezidentų, leidžia iš pirmosios bendrovės mokėtinos pelno mokesčio sumos atskaityti antrosios bendrovės sumokėtą mokesčio sumą, turi suteikti tokią galimybę bendrovei rezidentei, gaunančiai dividendus iš bendrovės nerezidentų, kiek tai susiję su mokesčiu už paskirstytą pelną, kurį tiesiogiai ar netiesiogiai sumokėjo pirmosios bendrovės patronuojamoji bendrovė.

45 Šiuo atveju šioje byloje nagrinėjamos Prancūzijos schemos, pagrįstos mokesčio kredito suteikimu, ir Jungtinės Karalystės schemos, nagrinėtos byloje, kuriose priimti 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) ir 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimas *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707), skirtumai neturi tokios ankstesniame punkte primintam principui. Iš tiesų, šie skirtumai susiję tik su apmokestinimo būdais, naudojamais siekiant to paties tikslo, t. y. paskirstyto pelno dvigubam ekonominiam apmokestinimui išvengti. Visos valstybės narės gali laisvai organizuoti savo paskirstyto pelno apmokestinimo schemą, su sąlyga, kad nagrinėjamai schemai nebus būdinga SESV draudžiama diskriminacija (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 40 punktą).

46 Iš to, kas minėta, matyti, kad apskaičiuojant mokesčio prie šaltinio, sumokėto patronuojamosios bendrovės rezidentų už dividendų, išmokėtą žemesnės grandies patronuojamosios bendrovės nerezidentų, tarpininkaujant patronuojamajai bendrovei nerezidentei, paskirstymą, grąžinimo sumą atsisakiusi atsižvelgti į pelno, susijusio su šiais dividendais, kurį gavo ši žemesnės grandies patronuojamoji bendrovė nerezidentų, apmokestinimą valstybėje narėje, kurioje ji įsteigta, nors nacionalinį dvigubo ekonominio apmokestinimo išvengimo schema leidžia vien vidaus dalininkų grandinės atveju neutralizuoti bendrovės kiekvienai šios dalininkų grandinės pakopai paskirstytą dividendų apmokestinimą,

Prancūzijos Respublika nevykdė savosipareigojimų pagal SESV 49 ir 63 straipsnius.

Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su reikalavimų rodymams, pagrindžiantiems teisę neteisėtai surinkto mokesčio prie šaltinio grąžinimą, neproporcingumą

Šalių argumentai

47 Antrąjį Komisijos kaltinimą sudaro trys dalys.

48 Pirmoje šio kaltinimo dalyje Komisija teigia, kad dėl apskaitos dokumentų, susijusių su paskirstytais dividendais, ir visuotinio akcininkų susirinkimo protokolų, kuriuose konstatuojamas gautas pelnas paskirstytiną dividendų forma, atitikties reikalavimo yra labai sunku, o gal net neįmanoma parodyti paskirstytą dividendų ryšio su konkrečiu apskaitos dokumentu, nes visuotinio akcininkų susirinkimo protokolai dažnai yra apskaitos sistema, apimanti perkėlimus iš ankstesnių finansinių metų.

49 Antroje šio kaltinimo dalyje Komisija teigia, kad siejant teisę mokėti mokesčio prie šaltinio grąžinimą su mokesčio prie šaltinio išankstinės deklaracijos, kurioje nurodytos už dividendų paskirstymą sumokėto mokesčio prie šaltinio sumos, pateikimu, *Conseil d'État* sprendimai praktiškai panaikintų tokia teisę. Konkrečiai, taip būtų bendrovių, kurios neprašė suteikti mokesčio kredito už patronuojamąją bendrovę nerezidentų paskirstytus dividendus prieš paskelbiant 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimą *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) atveju.

50 Iš tiesų, kadangi pagal Prancūzijos teisės nuostatas bendrovės rezidentams negali gauti mokesčio kredito už mokėtiną mokestį prie šaltinio dėl patronuojamosios bendrovės nerezidentams paskirstytą dividendų, negali būti reikalaujama, kad šios bendrovės nurodytų šiuos dividendus mokėti mokesčio prie šaltinio deklaracijoje.

51 Galiausiai, trečia to paties kaltinimo dalis susijusi su tuo, kad *Conseil d'État* sprendimuose nurodžius, kad pasibaigus nustatytam dokumentų saugojimo terminui bendrovė, siekianti susigrąžinti nepagrįstai sumokėtą mokestį prie šaltinio, neatleidžiama nuo pareigos pateikti visą informaciją, galiną parodyti prašymo pagrįstumą, tampa labai sunku ar net neįmanoma pateikti rodymus, kad patronuojamoji bendrovė nerezidentų sumokėjo mokestį už paskirstytus dividendus.

52 Prancūzijos Respublika pirmiausia pabrėžia, kad 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) aiškiai patikslinta, jog mokesčio prie šaltinio grąžinimui nustatyta sąlyga, kad siekiančios jį susigrąžinti bendrovės ieškovs bet kuriais būdais turi pateikti rodymus, susijusius su jį patronuojamąją bendrovę jį steigimo valstybėje narėje sumokėjusiais mokesčiais.

53 Šiomis aplinkybomis *Conseil d'État* sprendimai pasižymi itin plačiu požiūriu, nes šis teismas priima bet kurį dokumentą, leidžiantį bendrovėms parodyti jį patronuojamosioms bendrovėms nerezidentams taikomą mokesčio tarifą, formą.

54 Pirmiausia Prancūzijos Respublika primena, kad remiantis *Conseil d'État* sprendimais nebuvo reikalaujama parodyti, kad mokestis, kurį prašoma atskaityti, taikomas dividendams, susijusiems su konkrečiais finansiniais metais. Kalbama apie sumokėtą mokestį, kuriuo apmokestinti dividendai apskritai, neatsižvelgiant į finansinius metus, kuriais jie gauti.

55 Be to, aplinkybų, kad bylose, kuriose priimti *Conseil d'État* sprendimai, ji rėmėsi patronuojamąją bendrovę nerezidentų visuotinio akcininkų susirinkimo protokolais, lėmė tai, kad tokius dokumentus pateikė atitinkamos bendrovės, siekdamos parodyti paskirstytiems dividendams

taikyto tarifo sum?.

56 Antra, Pranc?zijos Respublika pažymi, kad mokes?io prie šaltinio formuliarai leidžia techniškai nustatyti mokes?io prie šaltinio, sumok?to už patronuojam?j? bendrovi? ne reziden?i? dividend? perskirstym?, sumas. Be to, kadangi mokestis prie šaltinio mok?tinas tik dividend? perskirstymo atveju, dividendai, d?l kuri? reikalaujama pateikti sumok?to mokes?io sumos ?rodym?, b?tina yra perskirstytieji dividendai.

57 Tre?ia, *Conseil d'État* sprendimuose nereikalaujama pateikti patvirtinam?j? dokument?, kuri? neapima teis?s aktuose nustatytas saugojimo terminas. *Conseil d'État* (Valstyb?s Taryba) grind? savo vertinimus atitinkam? bendrovi? pateiktais dokumentais. Bet kuriuo atveju mokestin? skund? pateik?s mokes?i? mok?tojas turi saugoti dokumentus, b?tinus siekiant ?rodyti savo prašymo pagr?stum?, iki administracin?s ir gin?o proced?ros pabaigos, neatsižvelgiant ? teis?s aktuose nustatyt? j? saugojimo termin?.

Teisingumo Teismo vertinimas

– *Pirmin?s pastabos*

58 Reikia priminti, pirma, kad valstyb?s nar?s mokes?i? institucijos turi teis? reikalauti mokes?i? mok?tojo pateikti ?rodym?, kuri?, j? nuomone, reikia siekiant ?vertinti, ar nagrin?jamuose teis?s aktuose numatytos mokes?io lengvatos s?lygos ?gyvendintos, ir tod?l ar reikia suteikti ši? lengvat? (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 3 d. Sprendimo *Danner*, C?136/00, EU:C:2002:558, 50 punkt?; 2003 m. birželio 26 d. Sprendimo *Skandia ir Ramstedt*, C?422/01, EU:C:2003:380, 43 punkt?; 2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Persche*, C?318/07, EU:C:2009:33, 54 punkt?; 2011 m. vasario 10 d. Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen*, C?436/08 ir C?437/08, EU:C:2011:61, 95 punkt? ir 2011 m. birželio 30 d. Sprendimo *Meilicke ir kt.*, C?262/09, EU:C:2011:438, 45 punkt? ir 2011 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Accor*, C?310/09, EU:C:2011:581, 82 punkt?).

59 Antra, Teisingumo Teismas nusprend?, jog tam, kad praktikoje panaikint? Pranc?zijos teis?s nuostat? neatitikim? SESV 49 ir 63 straipsniams, kaip jis juos išaiškino 2011 m. rugs?jo 15 d. Sprendime *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581), valstyb? nar? turi gal?ti nustatyti pelno mokes?io sum?, sumok?t? paskirstan?iosios bendrov?s ?sisteigimo valstyb?je, už kuri? patronuojan?iajai bendrovei gav?jai suteikiamas mokes?io kreditas, ir pažym?jo, kad nepakanka pateikti ?rodym?, jog paskirs?iusi bendrov? savo ?sisteigimo valstyb?je nar?je buvo apmokestinta už peln?, susijus? su paskirstytais dividendais, nepateikiant informacijos apie faktiškai šiam pelnui taikomo mokes?io pob?d? ir tarif? (2011 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Accor*, C?310/09, EU:C:2011:581, 92 punktas).

– *D?l pirmos dalies*

60 Primintina, kad ieškinyje nurodydama, jog Pranc?zijos Respublika nustat? neproporcingus reikalavimus ?rodym? srityje, t. y. reikalaudama atitikties tarp apskaitos dokument?, susijusi? su paskirstytais dividendais, ir visuotinio akcinink? susirinkimo protokol?, kuriuose konstatuojamas gautas pelnas paskirstytin? dividend? forma, Komisija r?m?si 2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* (Valstyb?s Taryba) sprendimo *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) 43 ir 56 punktais, susijusiais su už 1999–2001 m. gr?žintin? sum? nagrin?jimu.

61 Iš to matyti, kad Komisija negin?ija, kad patronuojan?ioji bendrov?, siekianti susigr?žinti neteis?tai surinkt? mokest? prie šaltinio, turi pateikti d?l kiekvieno dividendo ?rodym?, susijusi? su faktiškai taikytu mokes?io tarifu ir faktiškai sumok?ta mokes?io suma už patronuojam?j? bendrovi? nereziden?i? gaut? peln?.

62 Iš 2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) sprendimo *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) nematyti, kad ji ketino apriboti rodymą, kad sumos, kurias prašoma grąžinti, iš tikrųjų susijusios su paskirstytais dividendais, visuotinio akcininkų susirinkimo protokolų, kuriuose užfiksuotas šis paskirstymas, pateikimu.

63 Iš tiesų, nors šiame sprendime daroma nuoroda į tokius dokumentus, negalima daryti išvados, kad nuo jų pateikimo būtų priklausę teisės susigrąžinti neteisėtai surinkti mokestį prie šaltinio suteikimas.

64 Šiuo klausimu primintina, kad vykstant procedūrai dėl įsipareigojimų nevykdymo, inicijuotai pagal SESV 258 straipsnį, Komisija turi nustatyti, kad egzistuoja tariamas įsipareigojimų nevykdymas pateikdama Teisingumo Teismui visus būtinius rodymus, kad jis galėtų patikrinti tokio įsipareigojimų nevykdymo egzistavimą (2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-398/14, EU:C:2016:61, 47 punktą).

65 Atsižvelgiant į minėtus svarstymus Komisija nevykdė jai tenkančios rodinėjimo pareigos, todėl negalima pritarti jos antro kaltinimo pirmajai daliai.

– *Dėl antros dalies*

66 Komisija mano, kad Prancūzijos teisė, taikyta *Conseil d'État* sprendimuose, konkrečiau, ribojimas, kylantis iš reikalavimo pateikti mokesčio prie šaltinio deklaracijas, ir patronuojančiosios bendrovės pasirinkimą privalomumas sumokant mokestį prie šaltinio pateikiant šias deklaracijas, pažeidžia lygiavertiškumo ir veiksmingumo principus.

67 Šiuo klausimu neginėjama, kad siekiant panaikinti Prancūzijos teisės nuostatą neatitiktą SESV 49 ir 63 straipsniams, kaip Teisingumo Teismas aiškino savo 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), Prancūzijos Respublika turi grąžinti mokestį prie šaltinio, kurį sumokėjo bendrovės rezidentų persikrstantį į patronuojamąją bendrovę nerezidentų išmokėtus dividendus, atsižvelgdama į pelno, susijusio su šiais dividendais apmokestinimą šio patronuojamąją bendrovę įsisteigimo valstybėje narėje, Prancūzijoje taikomo mokesčio tarifo ribose.

68 Kadangi, pirma, prašymas grąžinti neišvengiamai priklauso nuo ankstesnio mokesčio prie šaltinio sumokėjimo ir, antra, mokesčio prie šaltinio apmokestinimo momentas yra dividendų paskirstymas, toks prašymas yra nepriimtinas nesumokėjus mokesčio prie šaltinio.

69 Todėl mokesčio prie šaltinio deklaracijos yra susijusios su visų dividendų, neatsižvelgiant į jų kilmę, paskirstymu, ir tai leidžia nustatyti mokesčio prie šaltinio, sumokėto už patronuojamąją bendrovę nerezidentų išmokėtą dividendų paskirstymą, sumas.

70 Šiuo atveju Prancūzijos Respublika pateikė rodymą, kad mokesčio prie šaltinio deklaracijos formuliere turėjo būti nurodytas užsienio patronuojamąją bendrovę išmokėtas dividendų paskirstymas, ko Komisija neginėjo dubliko etape.

71 Todėl negalima teigti, kad patronuojančiosios bendrovės pasirinkimo, padaryto sumokant mokestį prie šaltinio pateikiant su juo susijusią deklaraciją, privalomumas yra lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų pažeidimas.

72 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad rodinėjimo našta tenka Komisijai, kaip nurodyta šio sprendimo 64 punkte, antro kaltinimo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

73 Komisijos teigimu, dėl *Conseil d'État* sprendimų tampa labai sunku ar net neįmanoma parodyti, kad patronuojamoji bendrovė nerezidentų sumokėjo mokestį už dividendus, nes pagal juos patronuojančioji bendrovė, prašanti grąžinti mokestį prie šaltinio, neatleidžiama nuo pareigos pateikti šį sumokėjimą patvirtinančius dokumentus, kurių saugojimo terminas, numatytas kitos valstybės narės nacionaliniame teise, baigiasi.

74 Primintina, kad kalbant apie veiksmingumo principo laikymąsi, gavusios reikalaujamus patvirtinančius dokumentus apmokestinančios valstybės narės mokesčio institucijos turėtų galėti aiškiai ir tiksliai patikrinti, ar įvykdytos mokesčio lengvatos gavimo sąlygos (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor*, C-310/09, EU:C:2011:581, 99 punktą).

75 Be to, galima reikalauti pateikti dėl kiekvieno dividendo rodymus, susijusius su faktiškai taikyto mokesčio tarifu, ir su faktiškai sumokėto mokesčio dėl kitose valstybėse narėse steigto patronuojamojo bendrovių gauto pelno suma tik su sąlyga, kad nebus praktiškai neįmanoma ar pernelyg sudėtinga pateikti kitose valstybėse narėse steigto patronuojamojo bendrovių mokesčio sumokėjimo rodymus, be kita ko, atsižvelgiant į šią valstybių narių teisės aktus, susijusius su dvigubo apmokestinimo išvengimu, pelno mokesčio, kurį reikia sumokėti, registracija ir administracinio dokumento saugojimu (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor*, C-310/09, EU:C:2011:581, 100 punktą).

76 Šiuo klausimu prašymas pateikti šią informaciją turi būti pateiktas per teisės aktais nustatytą administracinį arba apskaitos dokumento saugojimo laikotarpį, koks numatytas pagal patronuojamosios bendrovės steigimo valstybės narės teisę. Toks prašymas negali būti pateiktas dėl dokumento, susijusio su gerokai ilgesniu laikotarpiu, nei teisės aktuose nustatytas pareigos saugoti administracinius ir apskaitos dokumentus laikotarpis (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor*, C-310/09, EU:C:2011:581, 101 punktą).

77 Todėl iš 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) matyti, kad valstybės narės mokesčio institucijos negali reikalauti pateikti administracinius dokumentus, pagrindžiančius prašymą grąžinti, po gerokai ilgesnio laikotarpio nei šių dokumentų kilmės valstybėje narėje teisės aktuose nustatytas į saugojimo laikotarpis.

78 Šiuo klausimu iš 2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* sprendimo *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) 35 punkto ir 2012 m. gruodžio 10 d. *Conseil d'État* sprendimo *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) 31 punkto matyti, kad prašymą grąžinti pateikusi bendrovė privalo saugoti visą informaciją, kuria remiantis galima parodyti jos prašymo pagrįstumą, per visą procedūros vykdymo laikotarpį, ir ši pareiga išlieka ir pasibaigus teisės aktuose nustatytam tokių dokumentų saugojimo terminui.

79 Šiomis aplinkybėmis, kaip savo išvados 64 punkte teigia generalinis advokatas, data, kurią reikia atsižvelgti vertinant galimą veiksmingumo principo pažeidimą, nes valstybės narės mokesčio institucijos prašę pateikti administracinį dokumentą, rodantį tam tikrus faktus, yra šios ikiteisminės procedūros pradžios data.

80 Todėl pareiga pateikti rodymus, patvirtinančius prašymo grąžinti pagrįstumą, per grąžinimo procedūrą, nėra veiksmingumo principo pažeidimas, nes ši pareiga neapima daug ilgesnio laikotarpio nei teisės aktuose nustatytos pareigos saugoti administracinius ir apskaitos dokumentus trukmė.

81 *Conseil d'État* sprendimai nepažeidžia šio principo, kai teigia, kad teisės aktuose numatytas

dokument? saugojimo terminas neturi ?takos bendrov?s pareigai saugoti vis? informacij?, kuria remdamasi ji gali ?rodyti savo prašymo pagr?stum?, „per vis? proced?ros vykdymo laikotarp?“ ir, be kita ko, per teismo proces?. Iš ties?, bendrov? negali teigti, kad šio termino pabaiga automatiškai suteikia teis? susigr?žinti sumok?t? mokest? prie šaltinio.

82 Kalbant apie tariam? lygiavertiškumo principo pažeidim?, Komisija nepateikia joki? argument?, leidžian?i? pritarti šio kaltinimo pagr?stumui.

83 Tod?l, kadangi antrojo kaltinimo tre?ia dalis yra nepagr?sta, reikia atmesti vis? antr?j? kaltinim?.

D?l tre?iojo kaltinimo, susijusio su gr?žintinos nelegaliai surinkto mokes?io prie šaltinio sumos ribojimu tre?daliu paskirstyt? dividend? sumos

Šali? argumentai

84 Komisija primena, kad *Conseil d'État* sprendimuose nustatyta patronuojan?iosioms bendrov?ms gr?žintinos mokes?io prie šaltinio, sumok?to už iš patronuojamosios bendrov?s nerezident?s gaut? dividend? paskirstym?, suma. Ši riba lygi paskirstyt? dividend? sumos tre?daliui.

85 Komisijos teigimu, kadangi mokes?io kredito suma už patronuojamosios bendrov?s rezident?s paskirstytus dividendus nekintamai sudaro pus? ši? dividend? sumos, *Conseil d'État* sprendimai nepanaikino diskriminacijos, kuri? Teisingumo Teismas nurod? 2011 m. rugs?jo 15 d. Sprendime *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581), tarp bendrov?s rezident?s išmok?t? ir bendrov?s nerezident?s išmok?t? paskirstyt?j? dividend?.

86 Pranc?zijos Respublika teigia, kad mokes?io prie šaltinio gr?žinimo apribojimas tre?daliu gaut? dividend? atitinka faktiškai sumok?to mokes?io prie šaltinio sum?. Vienodas poži?ris ? patronuojam?j? bendrovi? reziden?i? paskirstytus dividendus ir patronuojam?j? bendrovi? nereziden?i? paskirstytus dividendus visiškai užtikrinamas.

87 Be to, toks mokes?io prie šaltinio gr?žinimo apribojimas leidžia vienodai atsižvelgti ? paskirstyt? dividend?, gaut? iš valstyb?je nar?je ?steigtos patronuojamosios bendrov?s, apmokestinim? ir ? patronuojamosios bendrov?s rezident?s paskirstyt? dividend? apmokestinim?.

88 Taigi aišku, kad d?l šio apribojimo gr?žinto mokes?io prie šaltinio suma praktiškai gali b?ti mažesn? už patronuojamosios bendrov?s ?sisteigimo valstyb?je nar?je faktiškai sumok?to mokes?io sum?. Vis d?l to, šis gr?žinimas tiksliai atitinka mokes?io prie šaltinio, faktiškai sumok?to bendrov?s rezident?s, sum?, t. y. taip išvengta užsienio dividend?, palyginti su bendrov?s rezident?s paskirstytais dividendais, palankesnio vertinimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

89 2011 m. rugs?jo 15 d. Sprendimo *Accor* (C?310/09, EU:C:2011:581) 87 punkte Teisingumo Teismas nusprend?, kad nors iš jurisprudencijos matyti, jog S?jungos teis? ?pareigoja valstyb? nar?, kuri taiko ekonominio dvigubo apmokestinimo išvengimo schem? dividend?, kuriuos rezidentams išmok?jo bendrov?s rezident?s, atveju, vienodai vertinti ir bendrovi? nereziden?i? rezidentams išmok?tus dividendus, pagal ši? teis? valstyb?s nar?s neprivalo palankiau vertinti apmokestinam?j? asmen?, kurie investavo ? užsienio bendroves, palyginti su investavusiais ? nacionalines bendroves.

90 Šiuo atveju negin?ytina, kad remiantis *Conseil d'État* sprendimais patronuojan?iosioms bendrov?ms gr?žintina mokes?io prie šaltinio, kur? jos sumok?jo paskirstant iš patronuojamosios

bendrovės nerezidentės gautus dividendus, suma apribota trečdaliu gautų dividendų sumos.

91 Komisijos manymu, kadangi bendrovei, paskirstantys iš bendrovės rezidentės gautus dividendus, suteikta mokesčio kredito suma nekintamai sudaro pusę šių dividendų sumos, paskirstant patronuojamosios bendrovės nerezidentės išmokėtus dividendus sumokėto mokesčio prie šaltinio grąžinimo ribojimas, atitinkantis trečdalį šių dividendų sumos, yra diskriminacija.

92 Vis dėlto tokiam argumentui negalima pritarti.

93 Iš tiesų, kaip generalinis advokatas teigia išvados 74 punkte, CGI, galiojusio mokestiniais metais, nagrinėjama *Conseil d'État* sprendimuose, taikymas leidžia galutinai vienodai vertinti mokesčių tikslais patronuojamosios bendrovės savo akcininkams paskirstytus dividendus, neatsižvelgiant į tai, ar iš pradžių šis pelnas gavusi patronuojamoji bendrovė buvo rezidentė ar nerezidentė.

94 Šiuo klausimu iš CGI 223sexies straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos paties teksto matyti, kad mokestis prie šaltinio, kurį turi sumokėti patronuojančioji bendrovė perskirstydama dividendus savo akcininkams, yra lygus mokesčio kreditui, apskaičiuotam pagal CGI 158bis straipsnyje numatytas sąlygas, kai šis mokesčio kreditas lygus pusei dividendų, kuriuos anksčiau gavo ši patronuojančioji bendrovė. Šis mokesčio kreditas patronuojančiosios bendrovės atžvilgiu leidžia kompensuoti pareigą sumokėti mokestį prie šaltinio ir panaikina paskirstyto pelno dvigubą ekonominį apmokestinimą.

95 Kaip Prancūzijos Respublika nurodė atsiliepime į ieškinį ir tam neprieštaravo Komisija, jei už patronuojamosios bendrovės paskirstytus dividendus nesuteikiamas mokesčio kreditas, o taip yra patronuojamosios bendrovės nerezidentės atveju, mokestis prie šaltinio, kurį turi sumokėti patronuojančioji bendrovė, yra lygus trečdaliui paskirstytų dividendų. Iš to matyti, kad mokesčio prie šaltinio grąžinimo patronuojančiajai bendrovei ribojimas šiuo atveju trečdaliu paskirstytų dividendų sumos taip pat galutinai leidžia išvengti paskirstyto pelno dvigubo ekonominio apmokestinimo.

96 Šiomis aplinkybomis tas pats ribojimas leidžia panaikinti skirtingą šių dividendų ir patronuojamosios bendrovės rezidentės išmokėtą dividendų vertinimą, kaip nurodė Teisingumo Teismas 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581). Iš tiesų, remiantis šiuo sprendimu, visų pirma jo 88 punkte, nustatytais principais, valstybės narės neprivalo suteikti mokesčio kredito už paskirstyto pelno apmokestinimą kitoje valstybėje narėje, kuris viršija mokesčio sumą, gaunamą taikant savo mokesčių teisės nuostatas.

97 Be to, Komisija dublike teigia, kad kai patronuojančioji bendrovė, susigrąžinusi neteisėtai surinktą mokestį prie šaltinio, paskirsto šias sumas savo akcininkams, šie gali negauti pelno, palyginti su vien nacionaliniu paskirstymu.

98 Šiuo klausimu užtenka konstatuoti, kad aplinkybės, kuriomis priimti *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) sprendimai, nebuvo susijusios su paskirstančiosios bendrovės galutiniais akcininkais, tais atvejais nagrinėti patronuojančioji bendrovė ieškiniai buvo susiję su jai sumokėto mokesčio prie šaltinio grąžinimu.

99 Todėl trečiojo kaltinimo reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo kaltinimo, susijusio su SESV 267 straipsnio trečiojo pastraipos pažeidimu

Šalių argumentai

100 Komisijos teigimu, *Conseil d'État* (Valstybės Taryba), prieš nustatydamą mokesčio prie

šaltinio, kurio surinkimas 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimu *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) pripažintas nesuderinamu su SESV 49 ir 63 straipsniais, grąžinimo sąlygas, turėjo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismui.

101 Iš tiesų, pirma, *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) yra teismas, kurio sprendimai negali būti skundžiami teismine tvarka pagal vidaus teisę, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą, ir kuris turi pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, jei nagrinėjama ginčų, kuriame kyla Sąjungos teisės aiškinimo klausimas.

102 Antra, apribojimų, kylančių iš *Conseil d'État* sprendimų, suderinamumas su Sąjungos teise atrodo mažo mažiausiai abejotinas, visų pirma atsižvelgiant į jurisprudenciją, nustatytą 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendime *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707). Bet kuriuo atveju, vien aplinkybė, kad 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581) nusatytus principus Komisija suprantą kitaip nei juos pateikia *Conseil d'État* (Valstybės Taryba), rodo, kad iš to sprendimų kylančioms išvadoms negali būti taikoma suderinamumo su Sąjungos teise prezumpcija.

103 Prancūzijos Respublika teigia, kad Komisija nepatikslinka, su kokiais sunkumais susidūrė *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) bylose, kuriose priimti šios institucijos numatyti sprendimai, kad būtų pagrįstas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimas pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą. Vieninteliai sunkumai, su kuriais susidūrė *Conseil d'État* (Valstybės Taryba), iš tiesų buvo faktinio pobūdžio, o ne Sąjungos teisės aiškinimo sunkumai.

104 Bet kuriuo atveju Prancūzijos Respublikos teigimu, *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) galėjo pagrįstai manyti, kad atsakymai į jai pateiktus klausimus aiškūs iš jurisprudencijos.

Teisingumo Teismo vertinimas

105 Svarbu pažymėti, kad Komisijos ketvirtasis kaltinimas pagrįstas prielaida, kad *Conseil d'État* (Valstybės Taryba), kaip galutinės instancijos teismas, negalėjo aiškinti Sąjungos teisės, kaip matyti iš jos 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimo *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) ir 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimo *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210), iš pradžių nepateikusi Teisingumo Teismui prašymo priimti prejudicinį sprendimą.

106 Šiuo klausimu, pirma, primintina, kad valstybių narių pareiga laikytis SESV nuostatų yra privaloma visoms valstybių narių valdžios institucijoms, įskaitant ir teismus pagal jų kompetenciją.

107 Iš principo pagal EB 258 straipsnį pripažinti, kad valstybės narė nevykdė įsipareigojimų, galima neatsižvelgiant į tai, dėl kurios šios valstybės institucijos veiksmų ar neveikimo nevykdyti įsipareigojimai, net jei tai yra konstituciniu požiūriu nepriklausoma institucija (2003 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-129/00, EU:C:2003:656, 29 punktas ir 2009 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-154/08, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:695, 125 punktą).

108 Antra, dar primintina, kad kai nėra jokios teisės priemonės apskųsti nacionalinio teismo sprendimą, tas teismas iš esmės privalo kreiptis į Teisingumo Teismą, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą, kai jame keliamas klausimas dėl SESV aiškinimo (2017 m. kovo 15 d. Sprendimo *Aquino*, C-3/16, EU:C:2017:209, 42 punktą).

109 Teisingumo Teismas nusprendė, kad šioje nuostatoje numatytos pareigos kreiptis tikslas, visų pirma, yra neleisti kurioje nors valstybėje narėje susiformuoti Sąjungos teisės normų neatitinkančiai nacionalinei jurisprudencijai (2017 m. kovo 15 d. Sprendimo *Aquino*, C-3/16, EU:C:2017:209, 33 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

110 Aišku, tokia pareiga netaikoma šiam teismui, jei jis konstatuoja, kad iškeltas klausimas nėra reikšmingas, nagrinėjama Sąjungos teisės nuostata jau buvo išaiškinta Teisingumo Teismo arba teisingas Sąjungos teisės taikymas yra toks akivaizdus, kad nėra jokios pagrįstos abejonės, o tai, ar tokia galimybė yra, reikia vertinti atsižvelgiant į Sąjungos teisės ypatumus, konkrečius sunkumus, su kuriais susiduriama į aiškinant, ir riziką, kad jurisprudencija Sąjungoje gali skirtis (šiuo klausimu žr. 1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Cilfit ir kt.*, 283/81, EU:C:1982:335, 21 punktą, 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ferreira da Silva e Brito ir kt.*, C-160/14, EU:C:2015:565, 38 ir 39 punktus ir 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Association France Nature Environnement*, C-379/15, EU:C:2016:603, 50 punktą).

111 Šiuo atveju, dėl klausimo, susijusio su šio ieškinio dėl įsipareigojimų nevykdymo, pirmuoju kaltinimu, kaip nurodė savo išvados 99 punkte generalinis advokatas, apie tai nieko neužsimenant 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendime *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) nusprendė nukrypti nuo 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-35/11, EU:C:2012:707) dėl to, kad nagrinėta Britanijos schema skyrėsi nuo Prancūzijos mokesčio kredito ir mokesčio prie šaltinio schemos, nors negalėjo būti tikra, kad jos pagrindimas yra toks pat akivaizdus Teisingumo Teismui.

112 Be to, iš to kas nuspręsta šio sprendimo 29–46 punktuose, nagrinėjant Komisijos pirmąjį kaltinimą, kad *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) nepateikusi prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, kuriose priimti 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimas *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) ir 2012 m. gruodžio 10 d. sprendimas *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210), juose ji priėmė sprendimą, pagrįstą SESV 49 ir 63 straipsniu aiškinimu, kuris prieštarauja šių nuostatų aiškinimui, pateiktam šiame sprendime, tai reiškia, kad *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) sprendimo priėmimo momentu buvo negalima atmesti pagrįstos abejonės dėl šio aiškinimo egzistavimo.

113 Todėl, nenagrinėjant kitų Komisijos argumentų šiame kaltinime, reikia konstatuoti, kad *Conseil d'État*, kaip teismas, kurio sprendimai negali būti skundžiami teismine tvarka pagal vidaus teisę, turi kreiptis į Teisingumo Teismą, remdamasi SESV 267 straipsnio trečia pastraipa, kad išvengtų klaidingo Sąjungos teisės aiškinimo grėsmės (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ferreira da Silva e Brito ir kt.*, C-160/14, EU:C:2015:565, 44 punktą).

114 Todėl, kadangi *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) pagal SESV 267 straipsnio trečioje pastraipoje nustatytą procedūrą nesikreipė į Teisingumo Teismą su klausimu, ar apskaičiuojant mokesčio prie šaltinio grąžinimo sumą, kai tė mokest bendrov rezidentų sumokėjo už paskirstytus dividendus, kuriuos jai išmokėjo bendrov nerezidentų tarpininkaujant patronuojamajai bendrovei nerezidentei, buvo galima neatsižvelgti į šiai antrai bendrovei taikytą apmokestinimą už pelną, susijusį su šiais dividendais, nors Sąjungos teisės, t. y. SESV 49 ir 63 straipsniu, aiškinimas 2012 m. gruodžio 10 d. Sprendime *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) ir 2012 m. gruodžio 10 d. Sprendime *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) nebuvo toks akivaizdus, kad nekiltų pagrįstos abejonės, ketvirtasis kaltinimas turi būti pripažintas pagrįstu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

115 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Prancūzijos Respublikos ir pastaroji iš dalies pralaimėjo bylą, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. Apskaičiuojant mokesčio prie šaltinio, sumokėto bendrovės rezidentės už dividendų, išmokėtą bendrovės nerezidentės, tarpininkaujant patronuojamajai bendrovei nerezidentei, paskirstymą, grąžinimo sumą atsisakiusi atsižvelgti į šiai antrai bendrovei taikytą apmokestinimą už pelną, susijusį su šiais dividendais, nors nacionalinė dvigubo ekonominio apmokestinimo sistema leidžia vien vidaus dalininką grandinės atveju neutralizuoti bendrovės kiekvienai šios dalininką grandinės pakopai paskirstytą dividendų apmokestinimą, Prancūzijos Respublika nevykdė savosipareigojimų pagal SESV 49 ir 63 straipsnius.

2. Kadangi *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) pagal SESV 267 straipsnio trečioje pastraipoje nustatytą procedūrą nesikreipė į Europos sąjungos Teisingumo Teismą su klausimu, ar apskaičiuojant mokesčio prie šaltinio grąžinimo sumą, kai tą mokesčį bendrovė rezidentė sumokėjo už paskirstytus dividendus, kuriuos jai išmokėjo bendrovė nerezidentė tarpininkaujant patronuojamajai bendrovei nerezidentei, buvo galima neatsižvelgti į šiai antrai bendrovei taikytą apmokestinimą už pelną, susijusį su šiais dividendais, nors Sąjungos teisės, t. y. SESV 49 ir 63 straipsnių, aiškinimas 2012 m. gruodžio 10 d. Sprendime *Rhodia* (FR:CESSR:2012:317074.20121210) ir 2012 m. gruodžio 10 d. Sprendime *Accor* (FR:CESSR:2012:317075.20121210) nebuvo toks akivaizdus, kad nekiltų pagrįstos abejonės, Prancūzijos Respublika nevykdė savosipareigojimų pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą.

3. Atmesti kitą ieškinio dalį.

4. Europos Komisija ir Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.

* Proceso kalba: prancūzų.